

Sygn. akt II Kp 12/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Danuta Raś

Protokolant Katarzyna Czaplicka

po rozpoznaniu w sprawie zażalenia M. S.

na postanowienie z dnia 14 października 2015r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie Ko (...)

na podstawie art. 306 § 1 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

uwzględnić zażalenie M. S. na postanowienie z dnia 14 października 2015r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie Ko (...) i uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 17 sierpnia 2015r. M. S. zawiadomił o podejrzeniu popełnienia szeregu przestępstw m.in. przez Starostę, pracowników Starostwa i Inwestora. W ramach czynności wyjaśniających funkcjonariusz Policji załączył do akt sprawy jedynie notatki urzędowe, w tym o odstąpieniu od przesłania wezwania składającemu zawiadomienie – M. S., jako że z relacji funkcjonariuszy Policji we W. wynika, że pod podanym adresem tj. W. ul. (...) zamieszkują osoby, które oświadczyły, że nie znają M. S.. Do akt załączono też notatkę urzędową, iż po ustaleniu numeru telefonu M. S., podjęto próbę nawiązania połączenia, którego nikt nie odebrał oraz notatkę urzędową, z której wynika, że M. S. skontaktował się telefonicznie z prowadzącym czynności wyjaśniające funkcjonariuszem Policji oświadczając, że składał już w tej sprawie zawiadomienie, a pismo jest informacją o nowych okolicznościach w tej sprawie. W rozmowie tej M. S. potwierdził aktualność adresu dla korespondencji tj. W. ul. (...), po czym uzyskał informację od funkcjonariusza Policji, iż „poczynione zostaną ustalenia z prokuratorem co do możliwości połączenia otrzymanego zawiadomienia z już prowadzonym”. Kolejną notatką urzędową z dnia 12 października 2015r. objęto ustalenia co do konieczności protokolarnego zawiadomienia o przestępstwie lub wezwania do stawiennictwa do KPP w D. oraz o podjęciu czynności osobistego udania się przez funkcjonariuszy Policji pod podany przez M. S. adres, gdzie nikogo nie zastano, a w rozmowie z sąsiadem ustalono, iż mieszkanie należące do rodziny S. nie jest zamieszkałe, wystawione do sprzedaży za pośrednictwem Internetu. Wskazano też, że w skrzynce pocztowej pozostawione wezwanie do stawienia się do KPP w D. na dzień 14 października 2015r. (tj. na dwa dni później). Innych czynności nie przeprowadzono i już w dniu 14 października 2015r. wydane zostało postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie przekroczenia uprawnień w dniu 11 lutego 2013r. w D. przez pracowników Starostwa Powiatowego przy postępowaniach związanych z budową obiektów Platan I i Platan II w P. i działania w ten sposób na szkodę interesu prywatnego M. S. to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. Jako podstawę prawną odmowy wszczęcia dochodzenia wskazano przepis art. 17 § 1 pkt 1 kpk.

Na powyższe postanowienie w ustawowym terminie wniósł zażalenie M. S. wskazując, że zaskarżonemu postanowieniu zarzuca przedwczesność wydania, bez zbadania wskazanych w zawiadomieniu dokumentów.

W ocenie Sądu zażalenie zasługuje na uwzględnienie już choćby z tego powodu, że zgodnie z przepisem art. 309 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 325b § 2 k.p.k. w sprawach o przestępstwo z art. 231 § 1 k.p.k. prowadzi się śledztwo a nie dochodzenie. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wskazaną w przepisie art. 98 § 1 k.p.k. każde postanowienie wymaga

uzasadnienia, o ile ustawa nie stanowi inaczej, jak ma to miejsce w przypadku przepisu art. 325e § 1 k.p.k., który stanowi, że postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia nie wymaga uzasadnienia.

Skoro jednak sprawa dotyczyła występku, co do którego prowadzi się śledztwo, to prowadzący czynności wyjaśniające winien wydać postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa a nie dochodzenia, które to postanowienie wymaga uzasadnienia.

Już okoliczność wydania postanowienia w nieprawidłowej formie determinuje konieczność jego uchylecia. Niezależnie jednak od tego wskazać trzeba, że brak uzasadnienia zaskarżonego postanowienia nie pozwala w żaden sposób na dokonanie oceny zasadności rozstrzygnięcia. W kwestii merytorycznej sprowadza się ono bowiem jedynie do wskazania przepisu art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k, jako podstawy rozstrzygnięcia, nie wskazując jednak, która ze wskazanych tam podstaw legła u przyczyn odmowy wszczęcia. Nie sposób też ustalić dlaczego w opisie zarzucanego czynu wskazane jest tylko działanie na szkodę interesu prywatnego ani też nie sposób ustalić dlaczego podjęta została decyzja o odmowie wszczęcia dochodzenia (śledztwa) a nie np. połączenia tej sprawy ze sprawą prowadzoną w sprawie Ds. (...), do której odwołuje się zawiadamiający jako nowe okoliczności dotyczące właśnie tamtej sprawy.

Zważywszy na powyższe, w tym także brak uzasadnienia pozwalającego na zweryfikowanie trafności podjętej przez prowadzącego postępowanie decyzji, Sąd uznał zaskarżone postanowienie za co najmniej przedwczesne, wobec czego uchylił zaskarżone postanowienie.

(...)

(...)